

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชีววิทยาบางประการ และชนิดอาหารในการอนุบาล
กิ้งก่าลายทาง (*Lysmata cf. vittata*) เบื้องต้น

Preliminary Studies on Biology and Larvae Nursing of *Lysmata cf. vittata*

ชนะ เทศคง

ธนกฤต คุ่มเศรณี

จิรัชัมพร นามกร

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้ส่วนงาน

(สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

สัญญาเลขที่ 41/2559

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชีววิทยาบางประการ และชนิดอาหารในการอนุบาล
กุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata cf. vittata*) เบื้องต้น

Preliminary Studies on Biology and Larvae Nursing of *Lysmata cf. vittata*

ชนะ เทศคง

ธนกฤต คุ่มเศรณี

จิรัชัมพร นามกร

สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา

กันยายน 2562

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ (เงินรายได้ส่วนงาน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่สัญญา 41/2559

ชีววิทยาบางประการ และชนิดอาหารในการอนุบาล กุ้งพยาบาลสายทาง (*Lysmata cf. vittata*) เบื้องต้น

ชนะ เทศคง^{1*}, ธนกฤต คุ่มเศรณี¹ และ ทิฆัมพร นามกร¹

บทคัดย่อ

การศึกษาชีววิทยาบางประการ ของกุ้งพยาบาลสายทาง (*Lysmata vittata*) พบว่า กุ้งพยาบาลสายทาง ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ 10.28 ± 0.78 วัน, ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการฟักออกจากไข่ 8.40 ± 1.07 วัน, และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาการตั้งแต่ระยะ zoea จนถึงระยะลงเกาะใช้เวลา 28-45 วัน

การทดลองชนิดอาหารในการอนุบาล ลูกกุ้งพยาบาลสายทาง ในระยะ zoea1 ถึง ระยะ zoea3 ใช้การวางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) ประกอบด้วยวิธีการอนุบาลที่แตกต่างกัน 4 แบบ คือ 1) การให้สาหร่ายไอโซครีย์ซีส ในระยะ zoea1 และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 ให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายไอโซครีย์ซีส, 2) การให้สาหร่ายคีโตเซออส ในระยะ zoea1 และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 ให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายคีโตเซออส, 3) การให้สาหร่ายเตตราเซลมิส ในระยะ zoea1 และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 ให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายเตตราเซลมิส, 4) การให้โรติเฟอร์ เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง พบว่าลูกกุ้งมีอัตราการตาย 86.67 ± 9.02 ^{ab}, 90.0 ± 2.0 ^a, 74.67 ± 8.08 ^b และ 57.33 ± 6.11 ^c ตามลำดับ ($P \leq 0.05$)

การทดลองชนิดอาหารในการอนุบาล ลูกกุ้งพยาบาลสายทาง ในระยะ zoea3 ถึง ระยะลงเกาะ ใช้การวางแผนการทดลองแบบ CRD ประกอบด้วยวิธีการอนุบาลที่แตกต่างกัน 3 แบบ คือ 1) ให้โรติเฟอร์เพียงอย่างเดียว, 2) ให้อาร์ทีเมียแรกฟักเพียงอย่างเดียว, 3) ให้โรติเฟอร์ร่วมกับอาร์ทีเมียแรกฟัก พบว่าลูกกุ้งมีอัตราการตาย 0.0 ± 0.0 ^b, 36.0 ± 6.0 ^a และ 34.0 ± 6.0 ^a ตามลำดับ ($P \leq 0.05$)

สรุปได้ว่า การใช้สาหร่ายคีโตเซออส อนุบาลในระยะ zoea1 และการใช้สาหร่ายคีโตเซออส ร่วมกับโรติเฟอร์ ในการอนุบาลลูกกุ้งระยะ zoea2 ถึงระยะ zoea3 เป็นวิธีการที่ให้ม้อัตรการรอดตายดีที่สุด, ส่วนการอนุบาลในลำดับต่อมา คือ ในระยะ zoea3 จนถึงระยะลงเกาะ นั้น พบว่าการใช้อาร์ทีเมียเพียงอย่างเดียว และการใช้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก ให้ผลที่ใกล้เคียงกัน มากกว่าการใช้โรติเฟอร์เป็นอาหารเพียงอย่างเดียว

คำสำคัญ : กุ้งพยาบาลสายทาง, การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ, การอนุบาลสัตว์น้ำ, ชีววิทยา, สัตว์ทะเลสวยงาม

¹ สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา

* Corresponding author: chana@go.buu.ac.th

Preliminary Studies on Biology and Larvae Nursing of *Lysmata cf. vittata*

Chana teskong^{1*}, Thanakit Khumserani¹ and Thikumpon Namkorn¹

ABSTRACT

Preliminary studies on the reproductive of cleaner shrimp (*Lysmata vittata*). The development of ovarian to the ovigerous female was average period 10.28 ± 0.78 days, the period to hatching was 8.40 ± 1.07 days. From observations on embryonic development, 3 clear developmental stages could be determined from the zoea to the postlarva for 28-45 days.

The present study divided into 2 experiments. The experiment 1 of *L. vittata* was reared on larva zoea 1 to zoea 3 stage. The Completely Randomized Design (CRD) experiment was consisting of four treatments (nursery methods). The treatments of nursing cleaner shrimp were different feeds and larva stage. There was a total of 4 treatments; Treatment 1 Feeding with *Isocrysis* sp. in zoea1 when was zoea2 with feeding rotifer (*Brachionus* sp.) and *Isocrysis* sp., Treatment 2 Feeding with *Chaetoceros* sp. in zoea1 when was zoea2 with feeding rotifer and *Chaetoceros* sp. Treatment 3 Feeding with *Tetraselmis* sp. in zoea1 when was zoea 2 with feeding rotifer and *Tetraselmis* sp., Treatment 4 Feeding with Rotifer. The survival rates were found to significantly affect ($P < 0.05$) 86.67 ± 9.02 ^{ab}, 90.0 ± 2.0 ^a, 74.67 ± 8.08 ^b and 57.33 ± 6.11 ^c respectively.

The experiment 2 of *L. vittata* was reared on larva zoea 3 to postlarva. The Completely Randomized Design (CRD) experiment was consisting of three treatments (nursery methods). There was a total of 3 treatments; Treatment 5 Feeding with rotifer, Treatment 6 feeding with nauplius artemia, Treatment 7 feeding with rotifer and nauplius artemia. It was found that shrimp larvae had significant different ($P \leq 0.05$) 0.0 ± 0.0 ^b, 36.0 ± 6.0 ^a and 34.0 ± 6.0 ^a respectively on survival rates.

In this present study, the survival rate in treatment 2 (Feeding with *Chaetoceros* sp. in zoea1 when was zoea 2 to zoea 3 with feeding rotifer and *Chaetoceros* sp.) had significant difference than other treatments in the experiment 1. Also, the experiment 2 was found that the survival rate in treatment 6 (Feeding with nauplius artemia) and treatment 7 (Feeding with rotifer and nauplius artemia) were similar results than treatment 5 (Feeding with rotifer).

Keywords: cleaner shrimp, *Lysmata vittata*, aquaculture, biological, marine ornamental

¹ Institute of Marine Science, Burapha University

* Corresponding author: chana@buu.ac.th

สารบัญเรื่อง

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	I
บทคัดย่อ	II
ABSTRACT	III
สารบัญเรื่อง	IV
สารบัญภาพ	V
สารบัญตาราง	VI
บทนำ	1
เนื้อเรื่อง	5
ผลการวิจัย	11
อภิปราย/วิจารณ์	13
สรุปและเสนอแนะ	14
ผลผลิต	15
รายงานการเงิน	16
เอกสารอ้างอิง	17
ภาคผนวก1- ประวัตินักวิจัยและคณะ	20
ภาคผนวก2- การทดสอบค่าทางสถิติ	24

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กุ้งพยาบาลลายทาง (<i>Lysmata vittata</i>)	1
2	กุ้งพยาบาลลายทาง (<i>Lysmata vittata</i>) (ก.) กุ้งที่เริ่มพัฒนาของรังไข่ ซึ่งเห็นเป็นก้อนสีเขียวย, (ข.) กุ้งที่ไม่มีการพัฒนาของรังไข่ จะพบเพียงจุดสีขาว ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้	2
3	ตู้ระบบเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งพยาบาลลายทาง	5
4	รังไข่ระยะต่างๆ ของกุ้งพยาบาลลายทาง, (ก.) กุ้งเริ่มมีกลุ่มหรือจุดสีเขียวยของรังไข่, (ข.) รังไข่ที่พร้อมผสมพันธุ์วางไข่, (ค.) กุ้งปล่อยไข่มาติดที่ขาว่ายน้ำ	6
5	ถังพลาสติกทรงกระบอก ขนาดความจุ 10 ลิตร ที่ใช้ในการทดลองที่ 2	7
6	ลูกกุ้งระยะ zoea1	9
7	ลูกกุ้งระยะ zoea2	9
8	ลูกกุ้งระยะ zoea3	9
9	ลูกกุ้งระยะลงเกาะ	9

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ช่วงขนาดความยาวกิ้ง (เซนติเมตร) ต่ออัตราการฟักเฉลี่ย (ตัว)	11
2	อัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) และจำนวน (ตัว) ของลูกกิ้ง ระยะ zoea1 – zoea3 ที่มีผลจากการอนุบาลที่แตกต่างกัน 4 แบบ	12
3	อัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) และจำนวน (ตัว) ของลูกกิ้ง ระยะ zoea2 – ลงเกาะ ที่มีผลจากการอนุบาลที่แตกต่างกัน 3 แบบ	12

บทนำ

ปัจจุบันการเลี้ยงสัตว์ทะเลสวยงามเป็นสัตว์เลี้ยง หรืองานอดิเรกมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสัตว์ทะเลสวยงามส่วนใหญ่เข้ามาเลี้ยงกันนั้น เป็นการจับจากธรรมชาติ หากมีการจับขึ้นมามากกว่าที่ธรรมชาติผลิตขึ้นทดแทนได้ จะทำให้สัตว์น้ำชนิดนั้นๆ ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศของโลก และมลพิษต่างๆ ส่งผลให้แหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำเสื่อมโทรมลงไปด้วย ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่ออัตราการรอด และการเจริญเติบโต ของพ่อแม่พันธุ์ และสัตว์น้ำรุ่นใหม่ที่เกิดขึ้น นำไปสู่ภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในแนวทางการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เมื่อมีการเพาะเลี้ยงได้เป็นจำนวนมาก ก็จะนำไปสู่การลดลงของการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติ หรืออาจไม่ต้องจับสัตว์น้ำในธรรมชาติอีกต่อไป อีกทั้งสัตว์ที่เกิดจากการเพาะเลี้ยง ยังสามารถปล่อยไปช่วยเพิ่มจำนวนในธรรมชาติ แต่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านชีววิทยาพื้นฐานของสัตว์ชนิดนั้นๆ เสียก่อน เพื่อนำความรู้เหล่านี้ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้สามารถเลี้ยง และอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนให้มีอัตราการรอดสูง และมีการเจริญเติบโตที่ดี อีกทั้งยังสามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากการทดลองนี้ ไปพัฒนาเทคนิคการเพาะเลี้ยงกึ่งพยาบาลลายทาง เพื่อส่งเสริมให้เป็นสัตว์ทะเลสวยงามอีกชนิดหนึ่ง ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเลสวยงามเพื่อเป็นการค้า

ภาพที่ 1 กุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*)

กุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) จัดอยู่ในวงศ์ Hippolytidae อยู่ในกลุ่มของกุ้งพยาบาล (cleaner shrimp) และกุ้งเปปเปอร์มินต์ (peppermint shrimp) (Baeza, 2010; Calado, 2008) มีลักษณะทั่วไป คือ เปลือกคลุมหัวและลำตัวสีขาว หนวดทั้ง 3 คู่ สีแดงอมน้ำตาล มีแถบเรียวยาวสีแดงหลายแถบ พาดตั้งแต่เปลือกคลุมหัว จนถึงปลายหาง ขาดินทั้ง 5 คู่ สีแดงอมน้ำตาล พบมากในทะเลเขตร้อน-แปซิฟิกฝั่งตะวันตก (Calado, 2008) โดยพบอาศัยอยู่ในบริเวณกองหินบริเวณชายฝั่ง ถึงแนวปะการัง (Thon and Puntip and Parinya, 2009) มีขนาดความยาว 1-2.5 เซนติเมตร พบอาศัยอยู่เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม 3-6 ตัว ชอบเกาะกลับหัวอยู่ตามเพดานของโพรงหิน บางครั้งพบอาศัยอยู่ในฟองน้ำครก สามารถพบในฝั่งอันดามัน น้อยกว่าฝั่งอ่าวไทย มักหันหน้าไปยังด้านนอกโพรง เพื่อให้ปลาเห็นก้านตาสีขาว ทั้งสองข้างที่ต่อกันเป็นรูปตัวอักษร “Y” ทำการโยกตัวไปมาเพื่อดึงดูดความสนใจจากปลา เมื่อปลาเข้ามาใกล้ กุ้งจะเริ่มพฤติกรรมพยาบาล ปีนป่ายขึ้นบนตัวปลา กินแพลงก์ตอน ปรสิตร และผิวหนังที่ตายแล้วตามตัวปลา (จรณ, ปริญญา และ ไพลิน, 2550)

เบื้องต้นพบว่ากุ้งในสกุล *Lysmata* มีการสืบพันธุ์แบบกะเทย (hermaphrodite or monoecious) แต่ไม่สามารถผสมพันธุ์ภายในตัวเองได้ กุ้งพยาบาลลายทางไม่สามารถแยกเพศได้จากลักษณะภายนอก แต่เมื่อกุ้งถึงวัยเจริญพันธุ์ สามารถสังเกตบริเวณส่วนหัว ถ้าในช่วงเวลานั้นเป็นเพศเมีย จะมีรังไข่ สีเขียวอ่อน หากเป็นเพศผู้ ในบริเวณเดียวกันนี้ จะพบเพียงจุดสีขาว เมื่อกุ้งปล่อยไข่ที่ผ่านการปฏิสนธิออกจากรังไข่แล้ว ไข่จะไม่ฟักในทันที พบว่าไข่ที่ปล่อยออกมานั้น จะมาเกาะติดที่รยางค์ขาว่ายน้ำ (pleopod) บริเวณส่วนท้อง เพื่อรอการฟักไข่ และเมื่อไข่ฟักเป็นตัวแล้ว จะไม่เป็นระยะนอพลีซิส (nauplius) แต่เป็นระยะโปรโตซัวเอีย (protozoa) (นงนุช, 2550)

ภาพที่ 2 กุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) (ก.) กุ้งที่เริ่มพัฒนาของรังไข่ ซึ่งเห็นเป็นก้อนสีเขียว, (ข.) กุ้งที่ไม่มีการพัฒนาของรังไข่ จะพบเพียงจุดสีขาว ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้

กุ้งพยาบาลสายทาง (*Lysmata vittata* : Stimpson, 1860) พบว่า มีการพัฒนารูปร่าง ในระยะ zoeae จำนวน 9 ระยะ (Yang and Kim, 2010) ซึ่งมีลักษณะรูปร่างในระยะ zoeae1 ไม่แตกต่างจากการศึกษา ในกุ้งสกุล *Lysmata* ชนิดอื่นๆ (Knowlton and Alavi, 1995) คือ ยังไม่มีก้านตายเป็นออกมาจากลำตัว และมีหางเป็นแผ่นเดียว เมื่อเข้าระยะ zoeae2 พบว่ามีก้านตายเป็นออกมาจากส่วนหัว หางยังคงเป็นแผ่นเดียว เมื่อเข้าสู่ระยะ zoeae3 ส่วนของก้านตา และกริยาวมากขึ้น หางพัฒนาเป็น 3 ชั้น เป็นต้น

กุ้งพยาบาลสายทาง (*Lysmata vittata*) เป็นกุ้งพยาบาลอีกชนิดหนึ่ง ที่ถูกจับมาขายในตลาดสัตว์ทะเลสวยงาม นอกจากความสวยงาม และการกำจัดปรสิตแล้ว ยังสามารถใช้กำจัด หรือกินแอมป์ตาเซีย (*Aiptasia* sp.) (Calado, 2008; ชนะ, 2555) หรือ แอนนีโมนแก้ว (glass anemone) ที่เจริญเติบโตในตู้เลี้ยงได้เป็นอย่างดี เหตุผลที่ต้องการกำจัดแอมป์ตาเซียให้หมดไปจากตู้เลี้ยง คือ บริเวณปลายหมวดของแอมป์ตาเซียมีเซลล์เข็มพิษ (nematocyst) เหมือนกับดอกไม้ทะเล หากสัตว์น้ำที่เลี้ยงไว้ ไปโดนหมวดเข็มพิษของแอมป์ตาเซียแล้ว อาจได้รับอันตรายถึงตายได้ และการกำจัดแอมป์ตาเซียให้หมดไปจากตู้เลี้ยง ด้วยวิธีอื่นๆ ก็ทำได้ยาก หากกำจัดไม่หมด มีเศษเนื้อเยื่อคงเหลืออยู่ ก็จะทำให้เกิดแอมป์ตาเซียขนาดเล็กๆ เพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก ซึ่งในต่างประเทศ พบว่าสามารถใช้กุ้งเปเปอร์มัน (*L. wurdemanni*) ในการกำจัดแอมป์ตาเซียได้ดี แต่สำหรับในประเทศไทยนั้น กุ้งเปเปอร์มัน (*L. wurdemanni*) ที่นำเข้ามาขาย มีราคาสูงตั้งแต่ 350-1,200 บาท โดยที่กุ้งพยาบาลสายทางที่พบในประเทศไทยนั้น มีราคาขายเพียง 40-120 บาท ทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์ทะเลสวยงาม นิยมซื้อกุ้งพยาบาลสายทางมากกว่าเพราะมีราคาถูก จากความต้องการที่เพิ่มขึ้นนี้เอง ส่งผลต่อการจับกุ้งในธรรมชาติเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อมีการจับกุ้งขนาดเล็ก หรือกุ้งวัยเจริญพันธุ์มากขึ้น อาจทำให้จำนวนพ่อแม่พันธุ์กุ้งในธรรมชาติลดจำนวนลง ทำให้เกิดกุ้งรุ่นใหม่ขึ้นมาทดแทนน้อยลง จากภาวะดังกล่าว อาจทำให้เป็นการเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ หรือหมดไปจากพื้นที่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จึงเป็นแนวทางหนึ่ง เพื่อการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งพบว่า ในต่างประเทศมีข้อมูลการเพาะเลี้ยงกุ้งชนิดนี้กันได้บ้างแล้ว แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ ที่จะผลิตให้มีจำนวนมาก สำหรับข้อมูลในประเทศไทย พบความรู้ทางวิชาการ และวิธีการเพาะเลี้ยง ไม่มากนัก ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาชีววิทยาบางประการ และวิธีการเพาะเลี้ยง ให้เหมาะสมสำหรับประเทศไทย เพื่อนำความรู้ที่ได้เป็นข้อมูล ในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งพยาบาลสายทาง ให้ได้จำนวนมาก และเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลสวยงามชนิดอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาชีววิทยาบางประการ ที่จำเป็นสำหรับการเพาะเลี้ยง ได้แก่ ระยะเวลาหรือรอบในการวางไข่, ระยะเวลาในการพัฒนารังไข่ถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ, ระยะเวลาในการฟักออกจากไข่, ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนลูกกุ้งที่ฟักออกจากไข่ต่อขนาดความยาวของกุ้ง
2. เพื่อศึกษาชนิดของอาหารที่ลูกกุ้งพยาบาลลายทาง กินในแต่ละระยะการเจริญเติบโต และมีอัตราการรอดสูง ตั้งแต่ระยะวัยอ่อนจนถึงระยะลงเกาะ

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาข้อมูลชีววิทยาบางประการของกุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata cf. vittata*) ที่พบจำหน่ายในตลาดปลาสวยงาม บริเวณตลาดนัดจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยนำมาเลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบปิด และทำการศึกษาชีววิทยาบางประการ และการอนุบาลลูกกุ้งพยาบาลลายทางเบื้องต้น ตั้งแต่ระยะวัยอ่อนจนถึงระยะลงเกาะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความรู้ทางชีววิทยาบางประการของกุ้งพยาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเพาะเลี้ยง
2. ทราบถึงชนิดของอาหารที่ใช้อนุบาลกุ้งพยาบาลลายทาง ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่ระยะวัยอ่อน จนถึงระยะลงเกาะ
3. นำความรู้ที่ได้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลสวยงาม ในสกุล *Lysmata* และกุ้งทะเลสวยงามชนิดอื่นๆ ต่อไป

เนื้อเรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การทดลองที่ 1 การศึกษาชีววิทยาบางประการของกิ้งพญาบาลายทาง

ทำการจัดซื้อกิ้งพญาบาลายทาง ที่พบจำหน่ายในตลาดปลาสวยงาม บริเวณตลาดนัดจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ตัว โดยมีขนาดตั้งแต่ 1.5-3 เซนติเมตร เมื่อได้กิ้งพญาบาลฯ มาแล้วนำมาแบ่งเลี้ยงแบบสุ่ม ในตู้กระจก ขนาด 12 นิ้ว x 18 นิ้ว x 12 นิ้ว จำนวนตู้ละ 5 ตัว (ไม่มีการกำหนดจำนวนสัดส่วนเพศ เนื่องจากกิ้งชนิดนี้ มีการสืบพันธุ์แบบกระเทย) โดยมีระบบหมุนเวียนน้ำแบบปิด ที่ผ่านการบำบัดด้วยสาหร่ายทะเล (*Caulerpa* sp. และ *Chaetomorpha* sp.) พักเลี้ยงไว้ในระบบเลี้ยง ไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ จึงเริ่มทำการเก็บข้อมูลการทดลอง ระหว่างการเลี้ยง ให้อาหารด้วยเนื้อกิ้งทะเลสับละเอียด ผสมด้วยอาหารสำเร็จรูปแบบผง วันละ 1 ครั้ง

ภาพที่ 3 ตู้ระบบเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งพญาบาลายทาง

การทดลองที่ 1.1 การศึกษาระยะเวลาในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ, ระยะเวลาในการฟักออกจากไข่ และระยะเวลาที่กิ้งปล่อยไข่รอบใหม่ มาที่ขาว่ายน้ำ

วิธีการศึกษา สังเกตบริเวณส่วนหัวของกิ้ง ตำแหน่งรังไข่ ซึ่งจะเป็นจุดสีเขียวย โดยทำบันทึกข้อมูลวันที่ที่พบ ดังนี้ คือ 1) วันที่เริ่มมีกลุ่มหรือจุดสีเขียวย, 2) วันที่กิ้งปล่อยไข่มาติดที่ขาว่ายน้ำ, 3) วันที่ไข่ฟักเป็นตัวอ่อนระยะ protozoae, 4) วันที่เริ่มมีกลุ่มหรือจุดสีเขียวยครั้งใหม่

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นำข้อมูลที่ได้มาสรุป หาค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการพัฒนารังไข่ จนถึงไข่ฟักเป็นตัว

การทดลองที่ 1.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนลูกกิ้งที่ฟักออกจากไข่ต่อขนาดความยาวของกิ้ง

วิธีการศึกษา เริ่มดำเนินการทดลอง เมื่อพบกิ้งพญาบาลฯ ที่มีไข่ใกล้ฟักเป็นตัวอ่อน (ข้อมูลระยะเวลาใกล้ฟัก ที่ได้มาจากการทดลองที่ 1.1) จึงย้ายกิ้งที่มีไข่ใกล้ฟักมาเลี้ยง เพื่อรอการฟัก ในถังพลาสติกทรงกระบอก ขนาดความจุ 10 ลิตร (ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9 นิ้ว, สูง 12 นิ้ว) เติมน้ำทะเล จำนวน 10 ลิตร ใส่หัวทราย จำนวน 1 หัว เปิดอากาศเบาๆ

ภาพที่ 4 รังไข่ระยะต่างๆ ของกุ้งพยาบาลหลายทาง, (ก.) กุ้งเริ่มมีกลุ่มหรือจุดสีเขียวของรังไข่, (ข.) รังไข่ที่พร้อมผสมพันธุ์วางไข่, (ค.) กุ้งปล่อยไข่มาติดที่ข้าวว่ายน้ำ

ทำการตรวจสอบการฟักของไข่กุ้ง ในตอนเช้า เวลาประมาณ 8.00-9.00 น. หากพบว่ามีฟัก ให้ย้ายมาแม่กุ้งออกมาจากตู้ที่ใช้ฟัก ฟักไว้ในชั้นพลาสติก ขนาดความจุ 250-300 มิลลิลิตร ก่อนทำการนับลูกกุ้งทั้งหมดที่มีชีวิต หลังจากนั้นจำนวนลูกกุ้งเสร็จแล้ว จึงนำแม่กุ้งไปทำการวัดขนาดความยาวทั้งตัวของกุ้ง (total length) โดยการถ่ายภาพพร้อมระยะอ้างอิงที่ทราบขนาดแน่นอน โดยถ่ายภาพแบบมองจากด้านบน (top view) เพื่อนำภาพที่ได้ มาใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูป ในการวัดขนาดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อถ่ายภาพเสร็จแล้ว นำแม่กุ้งกลับคืนตู้เลี้ยง ที่นำแม่กุ้งออกมา

ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างกุ้งที่มีไข่ใกล้ฟัก ไม่น้อยกว่า 30 ตัวอย่าง ในระยะเวลา 6 เดือน

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นำผลข้อมูลมาสร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนลูกกุ้งที่ฟักออกจากไข่ ต่อขนาดความยาวของแม่กุ้ง

การทดลองที่ 2 การศึกษาการอนุบาลลูกกุ้งพยาบาลหลายทางเบื้องต้น

การทดลองที่ 2.1 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนพืช ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งพยาบาลฯ ในช่วงแรก (ระยะ zoea1 - zoea2)

การวางแผนการทดลอง

ใช้วิธีการวางแผนการทดลองแบบ CRD (completely randomized design) ทำการทดลองชนิดอาหาร วิธีการละ 3 ซ้ำ

การเตรียมตู้ทดลอง

ใช้ถังพลาสติกทรงกระบอก ขนาดความจุ 10 ลิตร (ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9 นิ้ว, สูง 12 นิ้ว) เติมน้ำทะเล ความเค็ม 32-33 ppt, ความเป็นกรดต่าง 7.9-8.3 ถังละ 10 ลิตร โดยเป็นน้ำทะเลที่ผ่านการกรองด้วยถังกรองทราย และพักไว้อย่างน้อย 24 ชั่วโมง ในถังทดลองใส่หัวทรายขนาด 1 นิ้ว เพื่อเพิ่มออกซิเจน และทำให้น้ำมีการเคลื่อนไหว จำนวน 1 หัวต่อถัง

การเตรียมสัตว์ทดลอง

ทำการสุ่มนับลูกกุ้งแรกฟัก ระยะ zoea1 ที่ได้จากการทดลองที่ 1 จำนวน 50 ตัวต่อถัง (ลูกกุ้ง 5 ตัว ต่อ น้ำทะเล 1 ลิตร) จำนวน 12 ถัง รวม 600 ตัว

การเตรียมชนิดของอาหาร

แพลงก์ตอนพืช นำแพลงก์ตอนพืช คือ ไอโซครัยซีส (*Isocrysis* sp.), คีโตเซอร์อส (*Chaetoceros* sp.) และ เตตราเซลมิส (*Tetraselmis* sp.) จากห้องปฏิบัติการสถาบันฯ ทำการขยายจำนวนภายนอกห้องปฏิบัติการ ก่อนนำมาใช้ในการทดลอง ทำการสูบน้ำเซลล์ของแพลงก์ตอนพืช ด้วยสไลด์นับเซลล์ (hemacytometer) ปรับความหนาแน่นเซลล์ 10,000 เซลล์ต่อมิลลิลิตร ของแพลงก์ตอนพืชทุกชนิด

แพลงก์ตอนสัตว์ โรติเฟอร์ ทำการเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์นอกห้องปฏิบัติการ โดยเลี้ยงโรติเฟอร์ด้วย เตตราเซลมิส ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง นำมากรองแล้วใส่น้ำทะเล โดยไม่ใส่เตตราเซลมิส เพื่อเป็นอาหารอีก ก่อนนำมาใช้ ทำการนับจำนวนด้วยสไลด์นับแพลงก์ตอนสัตว์ (sedwitch rafter) ปรับความหนาแน่นของโรติเฟอร์ 20 ตัวต่อมิลลิลิตร

การให้อาหาร

ทำการให้อาหาร วันละ 2 ครั้ง เวลา 9.00 น. และ 17.00 น. ก่อนให้อาหาร ตรวจสอบความหนาแน่นของอาหารที่เหลืออยู่ในตู้ เมื่อให้อาหารจึงทำการปรับ และควบคุมความหนาแน่นให้คงที่ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

วิธีการทดลอง

ดำเนินการทดลอง โดยให้อาหาร จำนวน 4 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ให้สาหร่ายไอโซครัยซีส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายไอโซครัยซีส

วิธีที่ 2 ให้สาหร่ายคีโตเซอร์อส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายคีโตเซอร์อส

วิธีที่ 3 ให้สาหร่ายเตตราเซลมิส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายเตตราเซลมิส

วิธีที่ 4 ให้โรติเฟอร์ เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง

การเก็บข้อมูลการศึกษา

ทำการนับลูกกุ้งทั้งหมดในตู้ทดลอง เมื่อพบว่าลูกกุ้งมีระยะ zoea2 มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ และครั้งสุดท้ายเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea3

ภาพที่ 5 ถังพลาสติกทรงกระบอก ขนาดความจุ 10 ลิตร ที่ใช้ในการทดลองที่ 2

การทดลองที่ 2.2 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนสัตว์เป็นอาหาร ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งระยะ zoea3 ถึงระยะลงเกาะ

การวางแผนการทดลอง

ใช้วิธีการวางแผนการทดลองแบบ CRD (completely randomized design) ทำการทดลองชนิดอาหารวิธีการละ 3 ซ้ำ

การเตรียมตู้ทดลอง

วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 2.1

การเตรียมสัตว์ทดลอง

ทำการสุ่มนับลูกกุ้งแรกฟัก ระยะ zoea1 ที่ได้จากการทดลองที่ 1 จำนวน 50 ตัวต่อตู้ (ลูกกุ้ง 5 ตัว ต่อน้ำทะเล 1 ลิตร) จำนวน 9 ถัง รวม 450 ตัว

การเตรียมชนิดของอาหาร

แพลงก์ตอนพืช วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 2.1

แพลงก์ตอนสัตว์ โรติเฟอร์ วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 2.1, อาร์ทีเมียแรกฟัก นำไข่อาร์ทีเมีย มาฟักให้เกิดตัวอ่อนระยะแรกฟัก โดยเก็บเกี่ยวภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากทำการฟักไข่ ก่อนนำแพลงก์ตอนสัตว์ ทั้ง 2 ชนิดมาใช้ ทำการนับจำนวนด้วยสไลด์นับแพลงก์ตอนสัตว์ (sedwich rafter) ปรับความหนาแน่นของโรติเฟอร์ 20 ตัวต่อมิลลิลิตร และอาร์ทีเมียแรกฟัก 10 ตัวต่อมิลลิลิตร

วิธีการทดลอง

ดำเนินการทดลอง โดยให้อาหาร จำนวน 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้โรติเฟอร์ร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง

วิธีที่ 2 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้อาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะอาร์ทีเมียแรกฟัก เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง

วิธีที่ 3 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเป็นระยะ zoea2 แล้ว มีการให้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก จนสิ้นสุดการทดลอง

การเก็บข้อมูลการศึกษา

ทำการนับลูกกุ้งทั้งหมดในตู้ทดลอง เมื่อพบว่าลูกกุ้งมีระยะที่ต้องการ มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ และครั้งสุดท้ายเมื่อลูกกุ้งลงเกาะ

ภาพที่ 6 ลูกกุ้งระยะ zoea1

ภาพที่ 7 ลูกกุ้งระยะ zoea2

ภาพที่ 8 ลูกกุ้งระยะ zoea3

ภาพที่ 9 ลูกกุ้งระยะลงเกาะ

การวิเคราะห์ข้อมูลการทดลอง

1. นำเสนอข้อมูลอัตรารอดของกุ้งในแต่ละระยะ ที่มีผลจากการให้ชนิดอาหารที่แตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบกันระหว่างชนิดอาหาร

2. นำข้อมูลที่ได้มาทดสอบ หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของอัตรารอด ของลูกกุ้งระหว่างชนิดอาหาร โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าเฉลี่ย (ANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และเปรียบเทียบระหว่างชนิดอาหาร ด้วยวิธี Duncan's multiple-range test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การจัดการระหว่างการทดลอง

การดูแลทำความสะอาด

การทดลองที่ 1.1-1.2 ทำความสะอาดตู้เลี้ยง และเปลี่ยนถ่ายน้ำ 10 เปอร์เซ็นต์ ทุกสัปดาห์

การทดลองที่ 2.1-2.2 ทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำ 50 เปอร์เซ็นต์ ในทุกวัน ดูดน้ำและตะกอนกันตู้ออก โดยใช้สายยางขนาดเล็ก และใช้สวิงแพลงก์ตอน ขนาด 120 ไมครอน วางอยู่บนกะละมัง เป็นตัวรองรับลูกกุ้ง ที่อาจถูกดูดติดออกมาด้วย หากมีลูกกุ้งหลุดออกมา ใช้วิธีการตักลูกกุ้งพร้อมน้ำ นำกลับเข้าสู่ตู้เดิม และมีการล้างทำความสะอาดตู้ทดลอง และเปลี่ยนถ่ายน้ำ 50 เปอร์เซ็นต์ ทุกสัปดาห์ หลังจากเปลี่ยนถ่ายน้ำเสร็จแล้ว จึงเติมชนิดอาหารตามที่กำหนดในแต่ละการทดลอง เพื่อให้มีความหนาแน่นเท่าเดิม

ผลการวิจัย

การทดลองที่ 1 การศึกษาชีววิทยาบางประการของกิ้งพญาบาลลายทาง

จากการทดลองที่ 1.1 การศึกษาระยะเวลาในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ, ระยะเวลาในการฟักออกจากไข่ และระยะเวลาที่กิ้งปล่อยไข่รอบใหม่ มาที่ขาว่ายน้ำ พบว่า

1. ระยะเวลาเฉลี่ยในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ 10.28 ± 0.78 วัน
2. ระยะเวลาเฉลี่ยในการฟักออกจากไข่ 8.40 ± 1.07 วัน
3. ระยะเวลาเฉลี่ยในการที่กิ้งปล่อยไข่รอบใหม่ มาที่ขาว่ายน้ำ 1.42 ± 0.54 วัน

จากการทดลองที่ 1.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนลูกกิ้งที่ฟักออกจากไข่ ต่อขนาดความยาวของกิ้ง สามารถสรุปผลการศึกษา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ช่วงขนาดความยาวกิ้ง (เซนติเมตร) ต่ออัตราการฟักเฉลี่ย (ตัว), (N=30)

ขนาดความยาวกิ้ง (เซนติเมตร)	จำนวนลูกกิ้งเฉลี่ย (ตัว \pm SD)
1.50-2.00	361.08 \pm 38.20
2.10-2.50	373.30 \pm 38.96
2.51-3.00	430.62 \pm 60.35

การศึกษาชีววิทยาบางประการ ด้านอื่นๆ เพิ่มเติม สามารถยืนยันได้ว่ากิ้งพญาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) มีการสืบพันธุ์แบบกระเทย (hermaphrodite or monoecious) แต่ไม่สามารถผสมพันธุ์ภายในตัวเองได้ เมื่อกิ้งปล่อยไข่ที่ผ่านการปฏิสนธิออกจากรังไข่แล้ว ไข่จะไม่ฟักในทันที พบว่าไข่ที่ปล่อยออกมานั้น จะมาเกาะติดที่รยางค์ขาว่ายน้ำ (pleopod) บริเวณส่วนท้อง เพื่อรอการฟักไข่ และเมื่อไข่ฟักเป็นตัวแล้ว จะไม่เป็นระยะนอเพลียส (nauplius) แต่เป็นระยะโปรโตซัว (protozoa) เช่นเดียวกับกิ้งพญาบาลชนิดอื่นๆ ในสกุล *Lysmata* (นงนุช, 2550)

กิ้งพญาบาลลายทาง มีการจับคู่สืบพันธุ์ เป็นแบบฮาเร็ม (harem) โดยกิ้งทั้งกลุ่มสามารถพัฒนารังไข่และอุ้มไข่ที่รยางค์ขาว่ายน้ำ พร้อมกันได้ทั้งหมด โดยไม่ต้องมีช่วงเวลาที่ต้องสลับเป็นเพศผู้ หรือเพศเมียแต่อย่างใด

การพัฒนารังไข่ และการอุ้มไข่ที่รยางค์ขาว่ายน้ำ ของกิ้งพญาบาลลายทาง สามารถไปพร้อมกันได้ โดยเมื่อไข่ฟักเป็นตัวอ่อนแล้ว หากกิ้งได้รับการผสมพันธุ์ จะใช้เวลาในการปล่อยไข่รอบใหม่ มาที่ขาว่ายน้ำ 1.42 ± 0.54 วัน (n=30) แต่หากกิ้งยังไม่ได้รับการผสมพันธุ์ จากการทดลองเลี้ยงแยกเพียงตัวเดียวหลังจากกิ้งฟักไข่แล้ว ถึงจะมีรังไข่ที่มีขนาดใหญ่ ก็จะไม่ปล่อยไข่รอบใหม่จนกว่าจะมีการผสมพันธุ์เกิดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิ้งพญาบาลลายทางไม่มีการเก็บน้ำเชื้อหลังจากผสมพันธุ์ หรือสร้างถุงน้ำเชื้อเพื่อฝากไว้กับกิ้งตัวอื่น เพื่อเก็บไว้สำหรับใช้ในการผสมพันธุ์วางไข่ในรุ่นต่อไป หากไม่มีเพศผู้

ลูกกิ้ง (รุ่น F1) ใช้เวลาจากระยะลอกเกาะ ถึงวัยเจริญพันธุ์ โดยสามารถผสมพันธุ์วางไข่ได้ เมื่ออายุประมาณ 3 เดือน โดยมีขนาดประมาณ 1.5 เซนติเมตร

การทดลองที่ 2 การศึกษาการอนุบาลลูกกุ้งพยาบาลลายทางเบื้องต้น

จากการทดลองที่ 2.1 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนพืช ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งพยาบาลฯ ในช่วงแรก (ระยะ zoea1 – zoea3) สามารถสรุปผลการศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 อัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) และจำนวน (ตัว) ของลูกกุ้ง ระยะ zoea1 – zoea3 ที่มีผลจากการอนุบาลที่แตกต่างกัน 4 แบบ

วิธีการอนุบาลลูกกุ้ง	zoea1 อัตราการรอด (%)	zoea2 อัตราการรอด (%) ±SD	zoea3 อัตราการรอด (%) ± SD
วิธีที่ 1 ให้สาหร่ายไอโซครีย์ซิส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายไอโซครีย์ซิส	100 (50 ตัว)	88.67±8.08 (44.33 ตัว)	86.67±9.02 ^{ab} (43.33 ตัว)
วิธีที่ 2 ให้สาหร่ายคีโตเซอร์อส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายคีโตเซอร์อส	100 (50 ตัว)	97.33±2.31 (48.67 ตัว)	90.00±2.00 ^a (45 ตัว)
วิธีที่ 3 ให้สาหร่ายเตตราเซลมิส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้โรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายเตตราเซลมิส	100 (50 ตัว)	92.00±4.00 (46 ตัว)	74.67±8.08 ^b (37.33 ตัว)
วิธีที่ 4 ให้โรติเฟอร์ เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง	100 (50 ตัว)	63.33±5.77 (31.67 ตัว)	57.33±6.11 ^c (28.67 ตัว)

จากการทดลองที่ 2.2 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนสัตว์เป็นอาหาร ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งระยะ zoea3 ถึงระยะลงเกาะ

ตารางที่ 3 อัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) และจำนวน (ตัว) ของลูกกุ้ง ระยะ zoea2 – ลงเกาะ ที่มีผลจากการอนุบาลที่แตกต่างกัน 3 แบบ

วิธีการอนุบาลลูกกุ้ง	zoea2 อัตราการรอด (%) ±SD	zoea3 อัตราการรอด (%) ± SD	ลงเกาะ อัตราการรอด (%) ± SD
วิธีที่ 1 ให้ชนิดอาหาร วิธีที่ 2 จากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้โรติเฟอร์ร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์ เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง	92.00±5.29 (46 ตัว)	86.66±6.11 (43.33 ตัว)	0±0 ^b (ลูกกุ้งตายหมด)
วิธีที่ 2 ให้ชนิดอาหาร วิธีที่ 2 จากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้อาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะอาร์ทีเมียแรกฟัก เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง	96.00±4.00 (48 ตัว)	90.00±4.00 (45 ตัว)	36.00±6.00 ^a (18 ตัว)
วิธีที่ 3 ให้ชนิดอาหาร วิธีที่ 2 จากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเป็นระยะ zoea2 แล้ว มีการให้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก จนสิ้นสุดการทดลอง	95.33±5.03 (47.66 ตัว)	82.66±5.03 (41.33 ตัว)	34.00±6.00 ^a (34.00 ตัว)

อภิปราย/วิจารณ์

จากผลการทดลอง การศึกษาชีววิทยาบางประการ ของกิ้งพญาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) พบว่า กิ้งพญาบาลลายทาง ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ 10.28 ± 0.78 วัน, ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการฟักออกจากไข่ 8.40 ± 1.07 วัน, ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการที่กิ้งปล่อยไข่รอบใหม่มาที่ขาว่ายน้ำ 1.42 ± 0.54 วัน, และระยะเวลาในการพัฒนาการตั้งแต่ระยะ zoea1 จนถึงระยะลงเกาะใช้เวลา 28-45 วัน ซึ่งมีระยะเวลาใกล้เคียงกับกิ้งพญาบาลหลังแดง (*Lysmata amboinensis*) ที่มีการพัฒนาจนถึงระยะลงเกาะ 58 วัน และกิ้งเซ็กซี (*Thor amboinensis*) ที่มีการพัฒนาจนถึงระยะลงเกาะ ที่ 46 วัน (Calado,2009) อีกทั้งยังมีผลใกล้เคียงกับการศึกษาในกิ้งมดแดง ที่พบว่า กิ้งมีวงรอบการปล่อยไข่มาติดที่หน้าท้องครั้งใหม่ ครั้งละ 9 วัน หลังจากมีการผสมพันธุ์จากกิ้งเพศผู้แล้ว โดยการลงเกาะของกิ้งจะอยู่ที่อายุ 34 วัน ตัวสุดท้ายของกลุ่มที่ลงเกาะอยู่ที่ 86 วัน (ชมพูนุช และคณะ,2554)

การศึกษาการอนุบาลลูกกิ้งพญาบาลลายทางเบื้องต้น พบว่า การใช้สาหร่ายคีโอโตเซอร์ออส อนุบาลในระยะ zoea1 และใช้สาหร่ายคีโอโตเซอร์ออส ร่วมกับโรติเฟอร์ ในการอนุบาลลูกกิ้งระยะ zoea2 ถึง ระยะ zoea3 เป็นวิธีการที่ดีที่สุด คือ มีอัตราการรอดตาย 90 ± 2.00 % สูงกว่าการอนุบาลในวิธีอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ในส่วนการอนุบาลในลำดับต่อมา ในระยะ zoea3 จนถึงระยะลงเกาะ นั้น พบว่าการใช้อาร์ทีเมียเพียงอย่างเดียว และการใช้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก ให้ผลที่ใกล้เคียงกัน คือ 36 ± 6.0 %, 34 ± 6.0 % ตามลำดับ แต่มีความแตกต่างจากการใช้โรติเฟอร์เพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

การทดลองมีความสอดคล้องกับ การศึกษาของ Cunha *et al.* (2008) ที่ได้ทำการศึกษา ผลของชนิดอาหาร ต่อลูกกิ้งระยะเริ่มต้น ของกิ้ง *Lysmata amboinensis* พบว่า การทดลองให้อาหารลูกกิ้ง ตั้งแต่ระยะ zoea1 และสิ้นสุดการทดลองเมื่อลูกกิ้งเข้าระยะ zoea2 โดยการให้โรติเฟอร์ที่มีการเสริมกรดไขมัน กับโรติเฟอร์ที่ไม่มีการเสริมกรดไขมัน ที่ความหนาแน่นของโรติเฟอร์ 50 ตัวต่อมิลลิลิตร ให้ผลอัตราการรอด 82 ± 8 % และ 62 ± 3.7 % ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการทดลองที่ 2.1 ในวิธีที่ 4 ในการอนุบาลลูกกิ้ง ที่ใช้โรติเฟอร์เพียงอย่างเดียวในการอนุบาลถึงระยะ zoea2 ให้ผลอัตราการรอด 63.33 ± 5.77 %

การทดลองมีความสอดคล้องกับ การศึกษาของ จารุพันธ์ และคณะ (2543) ซึ่งได้ทดลองการอนุบาลกิ้งมดแดงโดยการให้อาหาร 5 แบบ คือ 1. คีโอโตเซอร์ออส 2. คีโอโตเซอร์ออสและโรติเฟอร์ 3. คีโอโตเซอร์ออสและอาร์ทีเมีย 4. คีโอโตเซอร์ออส โรติเฟอร์ และอาร์ทีเมีย 5. คีโอโตเซอร์ออส โรติเฟอร์ และเสริมอาร์ทีเมียเมื่อลูกกิ้งอายุ 7 วัน พบว่า ลูกกิ้งมดแดงแต่ละการทดลองมีอัตราการรอดตายแตกต่างกัน โดยลูกกิ้งมดแดงอายุ 1-3 วันก่อนลอกคราบ ครั้งแรก (เทียบได้กับระยะ zoea1) กินคีโอโตเซอร์ออสเป็นอาหาร ลูกกิ้งมดแดงอายุ 4-14 วัน (เทียบได้กับระยะ zoea2 ถึง zoea3) กินแพลงก์ตอนสัตว์เป็นอาหารและกินโรติเฟอร์มากกว่าอาร์ทีเมีย

การทดลองมีความแตกต่างกับ การศึกษาของ จารุพันธ์ และคณะ (2544) ได้ทดลองการอนุบาลกิ้งมดแดง โดยการให้อาหาร 3 แบบ คือ 1. โรติเฟอร์และคีโอโตเซอร์ออส 2. โรติเฟอร์และไอโซโครซิส 3. โรติเฟอร์และเตตราเซลมิส พบว่า กิ้งมดแดงอายุ 14 วัน (เทียบได้กับระยะ zoea3) มีอัตราการรอดตาย 24.16 %, 46.22 % และ 43.66 % ตามลำดับ แต่ในการทดลองนี้ พบว่าการใช้โรติเฟอร์และคีโอโตเซอร์ออส เป็นอาหารในการอนุบาลลูกกิ้งพญาบาลลายทาง ถึงระยะ zoea3 นั้น ให้อัตราการรอดตายดีที่สุดคือ 90.00 ± 2.00 %

สรุป

การศึกษาชีววิทยายาวประการ ของกึ่งพยาบาลลายทาง (*Lysmata vittata*) พบว่า กึ่งพยาบาลลายทาง ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการพัฒนารังไข่จนถึงไข่มาเกาะติดที่ขาว่ายน้ำ 10.28 ± 0.78 วัน, ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการฟักออกจากไข่ 8.40 ± 1.07 วัน, ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการที่กึ่งปล่อยไข่รอบใหม่ มาที่ขาว่ายน้ำ 1.42 ± 0.54 วัน, และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาการตั้งแต่ระยะ zoea1 จนถึงระยะลงเกาะใช้เวลา 28-45 วัน

การศึกษาการอนุบาลลูกกึ่งพยาบาลลายทางเบื้องต้น พบว่า การใช้สาหร่ายคิโอโตเซอรัส อนุบาลในระยะ zoea1 และใช้สาหร่ายคิโอโตเซอรัส ร่วมกับโรติเฟอร์ ในการอนุบาลลูกกึ่งระยะ zoea2 ถึง ระยะ zoea3 เป็นวิธีการที่ดีที่สุด คือ มีอัตราการตาย 90 ± 2.00 % สูงกว่าการอนุบาลในวิธีอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ส่วนการอนุบาลในลำดับต่อมา คือ ในระยะ zoea3 จนถึงระยะลงเกาะ นั้น พบว่าการใช้อาร์ทีเมียเพียงอย่างเดียว และการใช้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก ให้ผลที่ใกล้เคียงกัน คือ 36 ± 6.0 , 34 ± 6.0 ตามลำดับ แต่มีความแตกต่างจากการใช้โรติเฟอร์เพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของลูก หรือการพัฒนาการ ของกึ่งพยาบาลลายทางในระยะต่างๆ เช่น อุณหภูมิ, ปริมาณแสง, การเสริมคุณค่าทางอาหารของแพลงก์ตอนพืชและแพลงก์ตอนสัตว์, ความหนาแน่นของลูกกึ่งในการอนุบาล, ความหนาแน่นของอาหาร เป็นต้น

ผลผลิต

1. ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ (ระบุชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อวารสาร ปี เล่ม เลขที่และหน้า)

-ยังไม่ได้ดำเนินการ นำผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ คาดว่าจะสามารถนำผลงานตีพิมพ์ฯ ในระยะเวลา 180 วัน หลังจากส่งรายงานฉบับสมบูรณ์

2. การยื่นจดสิทธิบัตร

-ไม่มี

3. ผลงานเชิงพาณิชย์ (มีการนำเสนอไปผลิต/ ขาย/ ก่อให้เกิดรายได้ หรือมีการนำไปประยุกต์ใช้โดยภาคธุรกิจ หรือบุคคลทั่วไป)

-ไม่มี

4. ผลงานเชิงสาธารณะ (เน้นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น)

-ไม่มี

เอกสารอ้างอิง

- จารุพันธ์ ประทุมยศ, อมรรัตน์ ชมรุ่ง, ประพันธ์ สุวรรณเรือง และ จำเรียง ทองประเสริฐ. 2543. การอนุบาล กุ้งมดแดง (*Rhyhocinetes uritei*) เบื้องต้น. **วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ**. 3 (2) : 22-27.
- จารุพันธ์ ประทุมยศ, ชิดารัตน์ น้อยรักษา, จิตรา ตีระเมธี และ ประพันธ์ สุวรรณเรือง. 2544. การอนุบาลกุ้งมดแดง (*Rhyhocinetes uritei*) ด้วยโรติเฟอร์ (*Brachionus rotundiformis*) และแพลงก์ตอนพืช 3 ชนิด. **วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ**. 4 (1-2) : 23-29.
- ชนะ เทศคง. โบกมือลา เอปดาเซีย (ตอนจบ). 2555. **Aquarium Biz**. 2 (30) : 132-133.
- ชมพูช หลีกดี, AwayG (นามแฝง), นัสเราะะ บิลหลี และ ช. ช้างน้ำ (นามแฝง). 2554. Aqua Pets : ไอ้(กุ้ง)มดแดง. **Aquarium Biz**. 2 (13) : 109-119.
- ธรณ์ อารังนาวาสวัสดิ์, ปริญญา ลิมปวีริยะกุล และ ไพลิน จิตรชุ่ม. 2550. **คู่มืออันดามัน : กุ้งทะเลไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน), กรุงเทพฯ.
- Baeza, J. A., 2010. Molecular systematics of peppermint and cleaner shrimps : Phylogeny and taxonomy of the Genera *Lysmata* and *Exhippolysmata* (Crustacea: Caridea: Hippolytidae). **Zoological journal of the Linnean society**. 160 : 254-265.
- Cunha, L., Mascaro, M., Chiapa, X., Costa, A. and Simoes, N., 2008. Experimental studies on the effect of food in early larvae of the cleaner shrimp *Lysmata amboinensis* (De Mann, 1888) (Decapoda: Caridea: Hippolytidae). **Aquaculture**. 277 : 117-123.
- Calado, R., 2008. **Marine ornamental shrimp : Aquaculture and conservation**. 1st. John Wiley & Sons,Ltd : United Kingdom
- Calado, R., Figueiredo, J., Rosa, R., Nunes, M.L. and Narciso, L., 2005. Effects of temperature, density, and diet on development, survival, settlement synchronism, and fatty acid profile of the ornamental shrimp *Lysmata seticaudata*. **Aquaculture**. 245 : 221-237.
- Calado, R., Dionísio, G. and Dinis M. T., 2007. Starvation resistance of early zoeal stages of marine ornamental shrimps *Lysmata* spp. (Decapoda: Hippolytidae) from different habitats. **Journal of experimental marine biology and ecology**. 351 : 226-233.
- Knowlton, E. R. and Alavi R. M., 1995. The Laral Morphology of *Lysmata anchisteus* Chace (Crustacea: Decapoda with Other *Lysmata* Spp.). **Caribbean Journal of Science**. 31 (3-4) : 289-310.
- Thon T., Puntip W. and Parinya L., 2009. **Reef fauna of Thailand**. 1st. Agricultural research development agency (Public organization) : Bangkok.
- Wabnitz, C., Taylor, M., Green, E. and Razak, T. 2003. **From ocean to aquarium**. UK: UNEP-WCMC.
- Yang, H. J. and Kim, C. H., 2010. Zoeal stages of *Lysmata vittata* (Decapoda: Caridea: Hippolytidae) reared in the laboratory. **Korean journal of systematic zoology**. 26 (3) : 261-278.

Zhang, D. and Lin, J. 1998. Effects of food and temperature on survival and development in the peppermint shrimp *Lysmata wurdemanni*. **Journal of the world aquaculture society**. 29 (4) : 471-476.

ภาคผนวก

(ภาคผนวก2)

การทดลองที่ 2.1 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนพืช ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งพญาบาลา ในช่วงแรก (ระยะ zoea1 - zoea2)

M1 = วิธีที่ 1 ให้สาหร่ายไอโซครัยซีส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้ไรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายไอโซครัยซีส

M2 = วิธีที่ 2 ให้สาหร่ายคีโตเซออส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้ไรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายคีโตเซออส

M3 = วิธีที่ 3 ให้สาหร่ายเตตราเซลมิส เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง และเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea2 จึงให้ไรติเฟอร์ร่วมกับสาหร่ายเตตราเซลมิส

M4 = วิธีที่ 4 ให้ไรติเฟอร์ เป็นอาหารของลูกกุ้ง ตลอดการทดลอง

Descriptives

Ser

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
M1	3	86.67	9.018	5.207	64.26	109.07	78	96
M2	3	90.00	2.000	1.155	85.03	94.97	88	92
M3	3	74.67	8.083	4.667	54.59	94.75	66	82
M4	3	57.33	6.110	3.528	42.16	72.51	52	64
Total	12	77.17	14.584	4.210	67.90	86.43	52	96

ANOVA

Ser

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1963.667	3	654.556	13.927	.002
Within Groups	376.000	8	47.000		
Total	2339.667	11			

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Ser

(I) Method	(J) Method	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
LSD	M2	-3.333	5.598	.568	-16.24	9.57
	M3	12.000	5.598	.064	-.91	24.91
	M4	29.333*	5.598	.001	16.43	42.24
	M1	3.333	5.598	.568	-9.57	16.24
M2	M3	15.333*	5.598	.025	2.43	28.24
	M4	32.667*	5.598	.000	19.76	45.57
	M1	-12.000	5.598	.064	-24.91	.91
M3	M2	-15.333*	5.598	.025	-28.24	-2.43
	M4	17.333*	5.598	.015	4.43	30.24
	M1	-29.333*	5.598	.001	-42.24	-16.43
M4	M2	-32.667*	5.598	.000	-45.57	-19.76
	M3	-17.333*	5.598	.015	-30.24	-4.43

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Ser

M1	N	Subset for alpha = 0.05		
		1	2	3
M4	3	57.33		
M3	3		74.67	
M1	3		86.67	86.67
M2	3			90.00
Sig.		1.000	.064	.568

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 3.000.

การทดลองที่ 2.2 ศึกษาความต้องการชนิดของแพลงก์ตอนสัตว์เป็นอาหาร ที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกกุ้งระยะ zoea3 ถึงระยะลงเกาะ

M1 = วิธีที่ 1 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้โรติเฟอร์ร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์ เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง

M2 = วิธีที่ 2 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea2 แล้ว จึงมีการให้อาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเปลี่ยนเป็นระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะอาร์ทีเมียแรกฟัก เพียงอย่างเดียว จนสิ้นสุดการทดลอง

M3 = วิธีที่ 3 ให้ชนิดอาหาร ผลจากการทดลองที่ 2.1 ในลูกกุ้งระยะ zoea1-zoea2 และเมื่อลูกกุ้งเป็นระยะ zoea2 แล้ว มีการให้โรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟักร่วมด้วย จนเมื่อลูกกุ้งเข้าระยะ zoea3 จึงให้เฉพาะโรติเฟอร์และอาร์ทีเมียแรกฟัก จนสิ้นสุดการทดลอง

Descriptives

Ser

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
M1	3	.00	.000	.000	.00	.00	0	0
M2	3	36.00	6.000	3.464	21.10	50.90	30	42
M3	3	34.00	6.000	3.464	19.10	48.90	28	40
Total	9	23.33	18.028	6.009	9.48	37.19	0	42

ANOVA

Ser

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2456.000	2	1228.000	51.167	.000
Within Groups	144.000	6	24.000		
Total	2600.000	8			

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Ser

(I) Method	(J) Method	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
M1	M2	-36.000*	4.000	.000	-45.79	-26.21
	M3	-34.000*	4.000	.000	-43.79	-24.21
LSD M2	M1	36.000*	4.000	.000	26.21	45.79
	M3	2.000	4.000	.635	-7.79	11.79
M3	M1	34.000*	4.000	.000	24.21	43.79
	M2	-2.000	4.000	.635	-11.79	7.79

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Ser				
Method	N	Subset for alpha = 0.05		
		1	2	
Duncan ^a	M1	3	.00	
	M3	3		34.00
	M2	3		36.00
	Sig.		1.000	.635

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 3.000.